

lib. 11, tit. 10, n. 16. Rolan. conf. 67, n. 69. in fine lib. 3. Caphal. conf. 88, n. 25. Palm. consult. 24, n. 2. Gob. consult. 9, n. 14. & Rot. in recent. dec. 388, sub n. 1. part. 1. adeptus fuit omnimodam capacitatem ad quoscumque effectus in legitimatione comprehensos, eodem modo ac si processisset ex legitimis nuptiis, ut generaliter tradunt Bertazzol. conf. civil. 111, n. 39. Soccin. sen. conf. 63, sub n. 22, lib. 3. Peregrin. de fideicom. art. 23. nu. 8. Cap. discept. foren. 52, sub n. 20, & contr. foren. 6, sub n. 7. Andreol. contr. 150, n. 15. Cyriac. contr. 21, n. 19, & seq. & contr. 208, n. 1. & seq. & alii plene relati à Gob. consult. decif. 9, nu. 9, & pluribus seqq. & in specie ad effectum succedendi ad fideicommissa punctualiter firmatum habetur per Rotam post Gobium dicta consult. 9, post n. 62, & seq. & in recent. decif. 85, per totam part. 15.

Haud relevante, quod impositio Censur legitimam præcesserit, quasi hæc retrahi non valisset in præjudicium Creditorum, quod semper præsumitur præservatum, concurrente præcipue clausula; Sine præjudicio juris alicui quaesiti. Quoniam cum tempore obtentæ legitimam Octavianus non esset adeo debitis involutus, ut imminens dici posset periculum decoctionis, nullaque insuper suspicio urgeat, quod illam procurasset ad effectum eludendi, supplantandique Creditores, ut late in facto probatum fuit, præcipue ex ea circumstantia, quod etiam post legitimam plures iniit contractus, semperque à Contrahentibus, & signanter à prædicta Flaminia recognitus, & acceptatus fuit pro persona legali, & facultatibus idonea; Legitimatione hinc tamquam procedens ex sola Patris affectione, & bona fide obtenta ad omnes effectus pretenditur, Alberic. in l. Patrem n. 1, & 2, ff. que in fraud. Credit. Molin. de rit. nupt. lib. 3, quaest. 49, n. 28. Gratian. discept. forens. cap. 270, n. 34. Tondu. quaest. Civil. cap. 100, n. 24, tom. 1. Rot. post Gob. consult. 9, n. 70, & seq. & decif. 85, n. 12, & seq. part. 15, recent. etiam in concursu dictæ clausulæ, Sine præjudicio juris tertio quaesiti, quæ verè adjecta censetur ad præservanda jura successione, ut declarat Rota post Salgad. in Labyr. Creditor. decif. 25, n. 6, & post Gob. consult. decif. 9, num. 69.

Et in utraque, &c.

REVEREND. P. D. GENTILOTT

FARFEN. BONORUM.

Veneris 13. Aprilis 1725.

ARGUMENTUM.

Filiatio ad effectum succedendi in fideicommissio quomodo probetur etiam si agatur de Muliere in famulatu retenta, Arcta custodia ventris quomodo intelligenda.

SUMMARIUM.

- 1 Res iudicata oritur ex duabus sententiis iuxta statum Urbis.
- 2 Item ex duabus sententiis à quibus appellatio non est interposita ex dispositione juris.
- 3 Filiatio probatur ex pluribus argumentis concludentibus.
- 4 Amplia etiam contra tertios.
- 5 Filius ab eo genitus censetur qui Mulierem domi habuit in potestate, & custodivit. & n. 16.
- 6 Accessum aliorum ad Mulierem sufficit reddi in-

- 7 verisimilem, & moraliter impossibilem.
- 8 Partus Uxoris præsumitur editus statu Mariti.
- 9 Partus itidem Concubine statu Concubinarium.
- 10 Filiationis præsumptio non procedit ubi agitur de Muliere in famulatu retenta. Contra num. 10.
- 11 Concubinatus verificatur cum Muliere in famulatu retenta ibidem.
- 12 Distingue inter viles ancillas, & illas retentas cum qualitatibus, de quibus in casu.
- 13 Testis de auditu auctorem non indicans non probat.
- 14 Sententia deducta ad solam probationem, attenditur sine actis.
- 15 Testi non creditur de gestis in loco à quo aberat.
- 16 Testes sine exceptione vincunt eos qui illas patiuntur.
- 17 Testium fidem contradictio in accidentalibus non minuit.
- 18 Filiationis argumentum præstat traductio Mulieris in domum Sororis Amasii absentis.
- 19 Item impositio nominis aviti in baptisinate.
- 20 Item Alimentorum ministratio Mulieri & infanti.
- 21 Rursus matrimonium postea inter Amasios contractum.
- 22 Et quod Pater puerum instituit hæredem uti filium in exclusionem vocatorum ad fideicommissum.
- 23 Tractatus consanguineorum.
- 24 Similitudo vultus.
- 25 Publica vox est fama.
- 26 Filiatio ad omnes juris effectus probatur ex pluribus simul junctis.

DECISIO IX.

Postquam vetus controversia super natalibus Octaviani Camilli ex Tyberio Soldato, & Anna Tosona interventu cujusdam transactionis, de qua in altero contemporaneo dubio, quinquaginta annos, eoque amplius siluisset: Per Septimum, & alios de Soldatis ejusdem Octaviani filios instaurata fuit coram bon. mem. Lancetta, coram quo recedendo à decifis die 9, Decembris 1644. & 23. Januarii 1647. coram clar. mem. Cardinali Corrado censuit Rota, præmissis duabus Decisionibus editis 24. Aprilis, & 20. Novembris 1716. constare de filiacione ejusdem Octaviani Camilli, & jam ad effectum successione in Bona fideicommissaria, aliaque jura Familie Soldatæ; à quo iudicatio commissæ appellacionis causa in gradu restitutionis in integrum R. P. D. meo Corio prodiit die 15. Aprilis 1720. alia Decifio, & postmodum conformis sententia, in qua etiam nonnulli Colligantium acquieverunt.

At delegata mihi rursus causa cum clausula: sine præjudicio rei iudicatæ: postulato Joannis Baptistæ, & aliorum de Nobilibus, litisque Consortium, dubio commissi consentaneo à me hodie proposito Domini mei responderunt: Constare de re iudicata: quippe quæ surgere visa fuit è duplici capite, tum scilicet iustitiæ, & validitatis non controversæ præcedentium sententiarum, quæ ex Statut. Urb. cap. 180, lib. 1. vim habent trium consistorium Rota decif. 270, n. 1, & 2. parte 15. recent. quam etiam non interpositæ adversus postremam appellacionis Auth. hodiè Cod. de appellat. Rota coram Gregor. dec. 492, n. 2. coram Merlin. dec. 745, n. 1.

Enim verò præcedentium sententiarum iustitia enitet ex antegressis tribus Cause Decisionibus, in quibus Octavianum Camillum esse filium Tyberii Soldati ex Anna Tosona firmatur ex duplici perfecto probationis genere, nempe ab arcta ventris custodia

stodia ipso tempore conceptionis, atque ex multis, iisque gravibus argumentis à nominatione, agnitione, tractatu, ac fama in vicinia pervulgata ductis, quæ ad eum, de quo agitur, finem, filiacionem concludere, probant Butr. in cap. Transmissæ qui fil. sint legitimi. post num. 11. Gonzal. in cap. Per tuas de probat. num. 14. Rota coram Othobon. decif. 251. num. 17. & seq. coram Merlin. decif. 488. nu. 2. & in rec. decif. 238. nu. 2. part. 1. decif. 125. num. 2. & num. 28. & seq. & decif. 246. num. 1. 16. & 17. part. 15. etiam contra tertios Possidentes jure proprio, & independenter ab asserito Patre, Rota decif. 68. num. 2. & seq. par. 9. dec. 217. n. 2. & dec. 246. n. 1. & 2. par. 15.

Nulla autem dubitatio fuit, quin Anna Domi Tiberii arctè custodita fuerit tempore conceptionis Octaviani Camilli; Id enim planum faciunt plures Testes miro consensu deponentes modo dictam Mulierem, cæteroquin non ambiguae pudicitie, ac famæ, statim ac ad Domum Tiberii perducta fuit semper fuisse in ipsius oculis, & vigili cura Tullie Matris Tiberii, à quibus assidue, & diligenter observabatur, ut testatur Franciscus Perellus, utriusque Partis Colligantis consanguineus juxta 11. & 12. interrogatorum nulli accessum patuisse ad Domum Amasii, in cujus potestate, & arbitrio retinebatur, neque ipsum ad alienas Domos divertere, nunquam solam exire, aut vagari permisisse, ut deponit Marius Palaius juxta 10. & 26. & super 3. & 12. articulo, cum quibus omnino consentiunt Constantinus de Constantinis, & Joannes Martorellus juxta 6. Ex quibus conficitur Annam adeo accuratè fuisse custoditam, ut Octavianus Camillus dici debeat filius Tiberii, utpote natus ex ea Puella, quam is Domi retinebat, & sollicitè custodiebat in Carpentoraten. Filiacionis 14. Januarii 1704. §. Sed agitur coram bo. mem. Molines, & in Romana Filiacionis super bono jure 21. Januarii 1704. §. finali coram clar. mem. Card. Priolo, & in Romana Filiacionis 24. Januarii 1724. §. Et sanè coram Eminentissimo D. Cardinali Falconerio.

Ejusmodi Testium depositio everti non poterat ex eo, quod admittant eandem Annam sæpe diversa servitia domestica extra Domum Tiberii obivisse, qua data occasione potuerit sese cum aliis commicere. Præter enim quam quod talia servitia, ut ex ipsis Testibus colligitur, fuerunt præstita, vel in oculis Tullie, & Tiberii, vel aliorum Affectantium eam foras: Tum etiam arcta custodia, præsertim in Muliere Domi retenta non adeo rigide est accipienda, ut Mulier semper clausa Domi maneat, quasi perpetuè carceri mancipata, adeo ut excludatur etiam physica possibilitas accessus aliorum, sed sufficit ita fuisse custoditam, ut expensis omnibus circumstantiis commercium cum aliis reddatur prorsus inverisimile & moraliter impossibile: Alias actum esset de communi opinione, quod filiatio respectu Patris argumentis, & præsumptionibus, evincatur. Nam excluso possibili aliorum accessu ad Mulierem, non jam ex conjecturis, & præsumptionibus, sed directè, & necessario ex solius accedentis, & retinentis complexu illam concepisse probaretur, ut ferè per eadem verba Rot. decif. 217. nu. 9. & 10. & melius decif. 246. n. 15. part. 15. recent. at coram Emer. jun. decif. 533. n. 10. & in dicta Cause Decifione coram R. P. D. meo Corio §. Elidi.

Præterea advertentur Domini, talis custodia probationem, in casu haud quaquam requiri. Cum enim ex concordia plurium Testium ritè examinatorum depositione constet, Annam adhuc virginem anno 1638. deductam fuisse in Domum Ti-

berii ab eo vitiata, in Uxor loco Domo retentam, ac non intermisso concubitu tandem uterum gerere cæpisse, sanè in his circumstantiis succedit validissima juris præsumptio, quod Octavianus Camillus conceptus anno 1639. & natus anno 1640. dici debeat genitus ex compressu ejusdem Tiberii, quemadmodum enim partus Uxoris præsumitur fatu Mariti editus, ad Textum in l. Miles §. Defuncto ff. ad l. Juliam de adult. ita etiam partus Concubine fatu Concubinarium, juxta Gloss. 7 in cap. Michael, verb. constiterit de fil. Presbyter. Andr. Gail. pract. observ. lib. 2. observ. 97. n. 11. Rot. decif. 217. n. 4. parte 15. decif. 367. n. 29. & seqq. parte 16. rec. coram Ubald. dec. 155. n. 2. coram Emer. jun. dec. 533. n. 10. ad ornatum Card. de Luc. lib. 10. & in prima decifione coram bo. mem. Lancetta §. Moti sunt, & coram R. P. D. meo Corio §. Porro.

Neque huic legali præsumptioni obicem fecit, Annam non fuisse Domi per Tiberium retentam in schemate concubinatus, sed in famulatu Tullie Matris, in quibus terminis contra Dominum Retinentem non militet præsumptio, quod eidem adscribi debeat filius ab hujusmodi Muliere susceptus, juxta Gratian. c. 562. n. 14. Rota coram Bich. dec. 101. n. 8. in rec. dec. 248. n. 13. part. 12. & decif. 123. n. 20. & seqq. post Constant. ad Stat. Urbis.

Quia vel etiam in filio suscepto à Muliere retenta in famulatu, cujus usuram corporis Dominus capiat, locum habet allegata præsumptio; Nam & cum illa verificatur concubinatus juxta Can. Ancillam 32. quaest. 2. Anchar. conf. 225. n. 6. vers. Super alio dubio, Capr. conf. 2. n. 4. Mascard. de probat. conclus. 788. n. 8. Paleot. de noth. & pur. cap. 26. n. 3. & in puncto reprobatas contrariis autoritatibus, Rota coram Emerix jun. decif. 533. n. 10. & decif. 23. n. 2. ad Card. de Luc. lib. 10. vel contrarium procedit, ubi agitur de focariis, & aliis Mulieribus in ministerio inferioris familie addictis, & plena libertate fruentibus Domi, in qua plures Servi, & Ancillæ aluntur; Secus verò, & in hypothesi, in qua, ut ex Testibus probatur, Anna fuit à Tiberio privato Cive Domi retenta, absque alio hominum famulatu, ut notabili distinctione eidem mensæ adhibita cum Tullia Matre, nullo certo salario constituto, Come cosa sua, Come Moglie sua propria, ut bene distinguendo probat Castald. conf. 100. n. 8. Rot. coram Seraphin. dec. 199. n. 1. & solidè advertit dict. Decif. coram R. P. D. meo Corio §. Haud refragante.

Iterum autem existimantur Domini, segregandos esse Testes antiquitus examinatos contra honestatem Annæ, quos constanter in præteritis propositionibus semper rejecerunt tanquam mendaces; & falsitatis manifestos; Primus enim Testis Tiburtius Clarellus homo vilis, qui de se fatetur exercere, Parte del Testimonio, deponit de solo auditu, neque refert à quibus audiverit, ideoque nihil probat, Rota coram Priolo decif. 132. n. 7. coram Duno. jun. decif. 296. n. 6. coram Cerro, decif. 869. n. 4. Alter verò Fatius Clarellus, qui deponit omni pejori modo ob hanc ipsam causam falsæ depositionis contra Annam, fuit ad opus condemnatus, & re ipsa transmissus, prout ex sententia criminali, quæ deducta ad effectum probationis, non executionis, etiam sine actis attenditur, ut in simili Rot. decif. 167. n. 14. par. 13. rec. & in Romana Filiacionis super bono jure 8. Aprilis 1707. §. Et quidem coram bo. mem. Omasia. Tertius autem Pennacchius nihil proficit, ut potè non infirmatus, & qui plures annos ante, & post nativitatem Octaviani Camilli Roma non exierat, ideoque testari non potuit de his, quæ fiebant in Castro novo Rota decif. 332. n. 7. post 2. vol. conf. Farinac. Quartus demum Bernardinus, ultra alias plures exceptiones, quas patitur in persona,